

Tisztelt Túlélők!

Tisztelt Miniszter Úr!

Tisztelt Nagykövet Asszony, Nagykövet Urak,

Tisztelt Rektor, Rektor-helyettes és Dékán Asszonyok és Urak,

Tisztelt Igazgató Urak!

Kedves Vendégeink!

Január 27-e van. Az ENSZ 2005-ös határozta alapján ez a holokauszt nemzetközi emléknapja. Tudjuk, ez az a nap, amikor a Vörös Hadsereg 1945-ben felszabadította az Auschwitz-Birkenau-i táborrendszert, az ott talált pár ezer túlélővel egyetemben. **Mondhatni: ezek a tények...**

Ha van nap, amikor nem szeretek ezen a pulpituson állni, az pont január 27-e. Egy tábor felszabadítása kapcsán valami olyasmiről kell beszélni, amelynek eleve nem lett volna szabad megtörténnie. Nem lett volna szabad természetesnek venni, hogy vallásuk, származásuk, hogy azt ne mondjam fajuk alapján megkülönböztetnek embereket, diszkriminálják őket, gettósítják, majd deportálják és végül vagy elgázosítják vagy halálra dolgoztatják őket valamelyik halál- vagy munkatáborban.

Auschwitz ma már szimbólum, de nekünk magyaroknak különösen fájó kell, hogy legyen, hiszen az ott elpusztított 1,1-1,3 millió ember 1/3-át a korabeli Magyarországról deportálták. Mondhatjuk: Auschwitz-Birkenau a legnagyobb temetője a magyar történelemnek.

Több mint 75 év telt el a tábor felszabadítása óta, s sajnós egyre kevesebb egykori túlélő van közöttünk. **Mégis, most hozzájuk fordulok két kéréssel is.** Egyik, hogy beszéljenek. **Mondják el, mi és hogyan történt velük.** Mondják el, hova vezet a gyűlöletkeltés, a kirekesztés, az antiszemitizmus. Félek, napjainkban a világnak soha nem látott szüksége van most a hiteles szemtanúkra...

A másik kérdés, hogy mutassanak nekünk, háború után született szerencséseknek példát, hogy hogyan kell felállni, hogyan kell újrakezdeni az életet, akár azzal a tudattal, hogy a családomat elpusztították, s hogyan kell felépíteni egy, vagy éppen kettő országot.

Szükség van Önökre, az Önök példamutatására. Így ugyanis az egyik gyertyát meggyújtó Körmendi István doktor úr, aki lassan 99 éves lesz, ne csak mindmáig aktív háttörvösként legyen közismert, hanem mint fontos szakkönyv szerzője is. Aki nem tudná, doktor úr legutóbbi könyvét 2015-ben – 92 évesen – publikálta, s ebben 1400 oldalon foglalta össze háttörvösi tapasztalatait....

Kérem, emlékezzünk együtt, méltósággal, a jövő miatt érzett felelősséggel a 6 millió ártatlanul elpusztított, köztük a 600 000 magyar áldozatra.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!